

31 Но да разумѣте мѣръ, зашто ѡбвѣщамъ Сѹдѣ, и каквото ми е заповѣдалъ Сѹтецъ, така правимъ: станете да ѡидеме ѡ тѣка.

ГЛІВЯ БІ

Азъ есмь лоза истиннаа, а Сѹдѣ мой е работникъ,

2 Секоа пржчка, коато не прави плодъ въ мене, ѡсича а ѿ Фжрла а а секоа пржчка коато прави плодъ, ѡчишћава а, да принесе по много плодъ.

3 Вше есте веке чисти, за слово то което ви проповѣдаахъ

4 Бждете въ мене, и азъ въ васъ, (защото) каквото пржчка та не може да сотвори плодъ ѡ себеси, ако не баде на лоза та: така нито вше, ако не бждете въ мене.

5 Азъ самъ лоза та, а вше пржчки те, който пребывае въ мене, и азъ въ него, той ще да сотвори много плодъ: зашто безъ мене не можете да направите нищо.

6 Ако нѣкой не пребде въ мене, ще да се ѿзфжливи жнъ като (лозна та) пржчка, и ще да ѿзсжне: и (тогда) собиратъ тѣа пржчки; и фжрлатъ ги въ огньатъ, и ѿзгордватъ.

7 Ако пребдате въ мене, и словеса та мои въ васъ пребдатъ, какво нещо по-

желаете, попросете, и ще да ви бжде.

8 Съ това ще да се прослави Сѹдѣ мой, ако сотворите много плодъ, и (тогда) ще да бждете мои оученицы.

9 Каквото возлюбѣ мене Сѹдѣ, и азъ возлюбихъ васъ: ѡстанете въ моя та любовь.

10 Ако сохраните мои те заповѣди, ще пребдате въ моя та любовь: каквото азъ сохранихъ заповѣди те на Сѹдѣ моего, и пребываю въ негова та любовь.

11 Тѣа (словеса) ви казахъ, да бжде моя та радость въ васъ, и радость та ваша да се ѿсжлни.

12 Тѣа е моя та заповѣдъ, да любите едннъ другиго, каквото азъ въ возлюбихъ.

13 По голема ѡ тѣа любовь никой нема, да си положи нѣкой дѡша та за прѣатели те си.

14 Вше есте мои прѣатели, ако творите щото ви заповѣдавамъ.

15 Не наричамъ въ вече равнѡ, зашто равъ не знае що прави господаро мѡ: азъ въ нарекохъ прѣатели, зашто сичко що самъ члѡ ѡ Сѹдѣ моего, казахъ ви го.

16 Не ѿзбрахте вше мене, но азъ васъ ѿзбрахъ, и поставихъ въ, да ѿдете вше